

den Grund, at uagtet jeg finder den Debat, som er rejst af det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) og det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck), ret overflødig, har den dog for saa vidt af tvungen mig nogen Interesse, og jeg finder da Anledning til at gøre den Bemærkning, at hvis vi kunde studere de to ærede Medlemmers Udtalelser og vilde tænke os, at de to ærede Medlemmer hver paa sin Side fik tilstrækkelig Tilslutning til de Anskuelser, som de her have gjort gældende, saa havde vi en Finanskonflikt gaaende mellem Tingene. Jeg tror ikke, det er noget, vi skulle tilstræbe. Vi skulle tilstræbe at gøre, hvad vi kunne for at undgaa saadanne Konflikter mellem Tingene, dem have vi haft nok af i de tidligere Aar. Og de Bestræbelser, jeg for mit Vedkommende som Medlem af Finansudvalget har udfoldet, har gaaet ud paa at undgaa saadanne Konflikter. Derfor er jeg ogsaa delagtig i at foreslaa Tinget at akkviescere ved den Finanslov, som er vedtagen i det andet Ting.

Hvad de to Realitetsspørgsmaal angaar, som foreligge, og som den Forklaring, der er given af den ærede Ordfører, ikke opfordrer mig til at gøre nogen Indvending imod, da vil jeg for mit personlige Vedkommende sige, at jeg vilde have ønsket, at Udtrykket „aarlig“ ikke havde staaet i det af den højtærede Udenrigsminister til hans Budget stillede Forslag, men megen Betydning tillægger jeg det ikke.

Hvad det andet Spørgsmaal, Postgaarden i Aalborg, angaar, tror jeg, efter at have læst de Forhandlinger, der ere førte i det andet Ting, at turde sige, at naar det andet Ting har taget Anledning til at udstemme Bevillingen til denne ny Postgaard, er denne Anledning dog for en vis Del given ved den Henvendelse, man fra aalborgensisk Side blev gjort til Landstinget derom. At Landstinget derefter tager Afstand og ønsker Afgørelsen af dette Spørgsmaal opsat til en senere Lejlighed, forekommer mig da ikke saa underligt, dertil er der ikke noget at sige.

Alt i alt forekommer det mig, at naar Finansudvalget som Helhed gør denne Indstilling, som her foreligger, og som angaar saa ringe Spørgsmaal som dem, hvorom der her er Tale, saa overbeviser det mig om, at man er fredelig stemt fra alle Sider og ønsker Finansloven endelig vedtagen, uden at der bliver noget Sammenstød derom.

Zahle: Jeg haaber, det maa være en Trøst for det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) at have det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen) hos sig, nu da han ikke længere har mig. Jeg tror, at de to ærede Medlemmer passe meget bedre sammen, end vi to passede sammen.

Hvad i øvrigt det formelle angaar, skal jeg erkende, at hvis jeg havde ment det nødvendigt, kunde jeg ogsaa godt have udtalt i Betænkningen, saadan som jeg udtalte i et Udvalgmøde, min Forbavelse over, at man saadan gav efter uden Sværdslag, men det anser jeg ikke for nødvendigt, jeg mente, at det var tilstrækkeligt, at jeg sagde det her i Tinget mundtligt, og det er ikke noget Øjeblik faldet mig ind, at det skulde kunne vække nogen Forargelse hos det ærede Medlem for Løvel, og jeg nærer ogsaa nogen Tvivl om, at denne Forargelse er saa synderlig ægte. Det er jo dog en ganske naturlig Fremgangsmaade den, at man gaar med til en Indstilling om, at Finansloven vedtages og bliver til endelig Lov, samtidig med, at man udtaler sin Beklagelse her i Tinget over, at det ærede Flertal, som har den førende og ledende Stilling her i Tinget, ikke modsætter sig et Overgreb fra Landstingets Side af den Beskaffenhed, som her foreligger, og ikke paa en virkningsfuld Maade protesterer mod en Trusel som denne almindelige Trusel, der er udtalt i Betænkningen.

Birck: Det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen) udtalte, at de Udtalelser, jeg vare komne med, vare overflødige. Jeg maa gøre det meget ærede Medlem opmærksom paa, at det, jeg sagde, kun var et ganske naturligt Tilsvær til hans ærede Ven, det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen). Naar det ærede Medlem dernæst udtalte, at hvis Højre var af samme Mening som jeg — hvad jeg formener, det er —, vilde det føre til en Konflikt mellem de to Ting, men jeg tillader mig at spørge, om det ærede Medlem mener, at det vil føre til en Konflikt, om Landstinget mener paa enkelte Omraader paa Detailbehandlingen at have Ret til at gøre sin Indflydelse gældende? Ifald det ærede Medlem mener det, er han kommen ganske langt ud. Maa jeg minde om, at det ærede Medlem for mange Aar siden hørte til dem — jeg bebrejder ham ikke den Stilling, den var maaske meget rigtig —, der deltog i det provisoriske Livs vildeste Kampagne. Nu er han slaaet om til det